

השיאה וגרשה (ב) השיאה ונתאלמנה (ג) כתובתה שלה. ר' יהודה אומר הראשונה של אב. אמרו לו אם (ד) משהשיאה אין לאביה בה רשות (ה). [ג] הגיורת שנתגירה (ב) בתה עמה וזנת (ג) הרי זו בחנק, אין לה פתח בית אב (ד) ולא מאה סלע, היתה הורתה שלא בקדושה ולדתה (ד) בקדושה הרי זו בסקילה אין לה פתח בית אב (ד) ולא מאה סלע. היתה הורתה ולדתה (ד) בקדושה הרי זו (ה) כבת ישראל לכל דבר. יש לה אב ואין לה פתח בית אב (ה) יש לה פתח בית אב (ה) ואין לה אב, הרי זו בסקילה. לא נאמר פתח בית אביה (דברים כב כא) אלא מצוה (ד). [ד] האב זכאי בבתו בקדושה בכסף, ובשטר (ב) ובביאה. וזכאי במציאתה, ובמעשה ידיה, ובהפר (ג) נדריה, ומקבל את (ג) גטה, ואינו אוכל פירות בחייה. נשאת, יתר עליו הבעל שהוא אוכל פירות בחייה, וחייב במזונותיה, ובפורקנה (ד) ובקבורתה. ר' יהודה אומר אפילו עני שבישראל לא יפחות משני חלילים ומקוננת. [ה] לעולם היא ברשות האב עד שתכנס לחופה. מסרה האב (ב) לשלוחי הבעל, הרי היא ברשות הבעל. הלכו (ג) שלוחי האב עם שלוחי הבעל, הרי היא ברשות האב. מסרו שלוחי האב לשלוחי הבעל, הרי היא ברשות הבעל. [ו] האב אינו חייב במזונות בתו. זה המדרש (ב) דרש ר' אלעזר בן עזריה לפני חכמים (ג) בכרם ביבנה, הבנים יירשו (ג) והבנות

(ד) ק, ו, ל"ג "חס". (ה) ו, רשות צ. [ג] (א) ק, פ, ו, שנתגיירה. (ב) ק, ו, זינת, ו, וזנתה. (ג) ו, לל פתח בית האב. (ד) ק, ו, ולידתה. (ה) ו, ו, היא. (ו) ו, ו, האב. (ז) ק, פ, ו, למנוה. [ד] (א) ק, ו, נשטר. (ב) ו, ו, ונספרת. (ג) ק, ל"ג "חס". (ד) ו, ו, צפרקונה. [ה] (א) ו, שחכנס לרשות הבעל לנשואין, מסר האב. (ב) ו, הלך האב עם שלוחי הבעל או שהלכו. [ו] (א) ו, מדרש. (ב) ק, ל"ג "לפני חכמים. (ג) ו, ירו.

שנתארסה לכהן תאכל בתרומה והיא בבית אביה, שהרי היא קנין כספו של כהן. אבל נאסר זה שמא יאכל אחר עמה והיא בבית אביה, ולפיכך אמרו לא תאכל בתרומה עד שתכנס לחופה¹³, ולזה רמז באמרו לעולם היא ברשות האב¹⁴ עד שתכנס לחופה. שלא תאכל בתרומה. ואפילו הגיע זמן ולא נשאת שנתחייב בעלה במזונותיה כמו שיתבאר בפרק שאחר זה¹⁵. [ו] כרם, שם לחבורת החכמים שנתקבצו ביבנה באותו הזמן כרם חמר ענו לה¹⁶. והלכה כר' אלעזר בן עזריה. אלא שיש בכך דינים והנני מסדירים לך כאן, והוא, שהאדם חייב במזונות בניו עד שישלמו להם שש שנים¹⁷, בין שרצה או סירב, וכופין אותו על כך בין שהיה עשיר או עני, ואם גדלו הבנים למעלה מגיל זה ולא רצה

בשעה שנכתבה לה אותה כתובה, ואין הלכה כר' יהודה. [ג] וזינת⁸, כלומר זינת⁴ והיא נערה⁵ מאורסה ולא נמצאו לה בתולים מיתתה בחנק כמו כל אשת איש שזינת⁴ לפי שאינה בחזקת בתולה⁶ מפני שהיא גיורת, ואין בעלה חייב מאה סלע אם הוציא עליה שם רע אפילו נתברר שקרו לפי שאמר הכתוב כי הוציא שם רע על בתולת ישראל⁸, ואינה בתולת ישראל⁹. [ד] דברים אלו שהאב זכאי בהן כל זמן שבתו נערה לפי שאמר ה' בנעוריה בית אביה¹⁰ ובא בקבלה כל שבח נעורים לאביה¹¹. אבל משתבגור אין לאביה בה רשות ואין לו שלטון¹² עליה כלל. והלכה כר' יהודה. [ה] בראשונה היה הכלל אצלם בת ישראל

זכות" ושמה צ"ל "לה". 3 בכ"י ק, "קולה וזינת" אמרו וזינת. 4 במה"ק "זנאת" ותוקן "זנת" ודיוק לשון הוא. 5 בנדפס הוסיף משלו, "אחר שנתגיירה והיא נערה" 6 בנדפס בכמה נוס' "בעולה" וט"ס הוא. 7 בנדפס השמיט מכאן עד סוף הפירוש. 8 דברים כב יז. 9 דף מד ב. 10 במדבר ל יז. 11 דף מז ב. 12 "חכם" ובנדפס תרגם "דין". 13 דף נז ב. 14 דף מח ב. ובנדפס השמיט מכאן עד "בתרומה". 15 מ"ב. 16 ישעיה כז ב. והשוה פירוש רבינו בעדיות פ"ב מ"ד. 17 דף סה ב.

כב יט. 11 דף מז ב. 12 "חכם" ובנדפס תרגם "דין". 13 דף נז ב. 14 דף מח ב. ובנדפס השמיט מכאן עד "בתרומה". 15 מ"ב. 16 ישעיה כז ב. והשוה פירוש רבינו בעדיות פ"ב מ"ד. 17 דף סה ב.